

منصور ہاشمی خراسانی

درسی از آن جناب درباره‌ی اینکه زمین از مردی عالم به همه‌ی
دین که خداوند او را در آن خلیفه، امام و راهنمایی به امر خود
قرار داده باشد، خالی نمی‌ماند.

باب (۳)

احادیث صحیحی از اهل بیت که بر این دلالت دارند.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

حدیث ۲۰

رَوَى عَلِيُّ بْنُ أَبِيهِ [ت ۳۲۹هـ] فِي «الْإِمَامَةِ وَالتَّبَصُّرَةِ»^۱، عَنْ سَعْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى بْنِ عُبَيْدٍ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِنَانٍ وَصَفْوَانَ بْنِ يَحْيَى وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْمُغِيرَةِ وَعَلِيِّ بْنِ التُّعْمَانِ كُلِّهِمْ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْكَانٍ، عَنْ أَبِي بصيرٍ، عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ -يَعْنِي جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ- عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَدَعْ الْأَرْضَ إِلَّا وَفِيهَا عَالِمٌ يَعْلَمُ الزِّيَادَةَ وَالنُّقْصَانَ، فَإِذَا زَادَ الْمُؤْمِنُونَ رَدَّهُمْ وَإِنْ نَقَصُوا أَكْمَلَهُ لَهُمْ، فَقَالَ: خُذُوهُ كَامِلًا، وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَأَلْتَبَسَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمْرُهُمْ، وَلَمْ يُفَرِّقْ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ.

ترجمه:

علی بن بابویه [د. ۳۲۹ق] در کتاب «الإمامة و التبصرة»، از سعد، از محمد بن عیسی بن عبید، از محمد بن سنان و صفوان بن یحیی و عبد الله بن مغیره و علی بن نعمان همگی، از عبد الله بن مسکان، از ابو بصیر، از ابو عبد الله -یعنی جعفر بن محمد صادق- علیه السلام روایت کرده است که فرمود: هرآینه خداوند زمین را و نگذاشته است مگر اینکه در آن عالمی وجود دارد که فزونی و کاستی را می داند، تا چون مؤمنان افزودند، آنان را بازگرداند و اگر کاستند، برایشان کامل کند، پس بگوید: آن را به صورت کامل بگیرید و اگر این نبود، کار مؤمنان بر آنان مشتبه می گشت و حق و باطل از هم تمیز داده نمی شد.

[ملاحظه]

قَالَ الْمَنْصُورُ حَفِظَهُ اللَّهُ تَعَالَى: كَذَلِكَ نَقُولُ لِلنَّاسِ: خُذُوا الدِّينَ كَامِلًا لَا نُقْصَانَ فِيهِ وَخَالِصًا لَا زِيَادَةَ مَعَهُ؛ فَإِنَّمَا مَثَلُهُ كَمَثَلِ النَّارِ إِنْ أَزْدَادَتْ حَرَّقَتِ الطَّعَامَ وَإِنْ نَقَصَتْ لَمْ تَطْبَخْهُ.

ترجمه:

منصور حفظه الله تعالى فرمود: این است سخن ما که به مردم می گوئیم: دین را به صورت کامل و خالص بگیرید که نه کاستی در آن باشد و نه فزونی با آن؛ چراکه مثل آن مثل آتش است، اگر فزونی گیرد غذا را می سوزاند و اگر کاستی پذیرد، آن را نمی پزد.

